

NHẬT NHÒA

CHẠM VIOLA TUA TẠM

TUẤN KHANH

Chiều về quanh hiu từ biệt người yêu muốn nói thật nhiều
(Rời từng ngày) qua người về miền xa có nhớ thối tha

muốn khóc một chiều sao cứ ngại ngại! Lệ bỗng rưng rưng, tình nữ quay
đám dưới mù lòa hay đã nhạt nhòa. Còn nhớ hay không dòng nước menh

lưng trong chiều hấp hối ôm ấp đêm đêm giấc ngủ mơ cõi! Rời từng ngày
mông con thuyền bến cũ

hát hiu trong chiều thu. Em tại sao em lại

tiếc nước ôi đường đèn dòng sông Seine chứng cuộc tình chúng mình.

Anh tại sao anh bật tiếng khóc trong hôn mê khi cuộc tình từ già!

Tại mình còn yêu, tại mình còn thương đôi mắt lạ thường!

Say đắm then thùng, e áp ngại ngừng. Ngày ấy yêu nhau! giờ khóc xa

nhau nghe lòng bão tố thiết tha hay lạ phải?!

LỜI 2

Đường về ngập hương! Gặp lại người thương muốn nói thật nhiều
muốn khóc một chiều sao cứ nghẹn ngào
tình bỗng xôn xao, lòng thấy nao nao trong chiều tiếp nối
le lói trong đêm sáng mộng dịu êm
rời từng ngày qua, về từ miền xa em nhớ thật thà
mái tóc mượt mà môi thắm đậm đà
nặng trĩu đôi vai, tưởng đã người ngoài con thuyền bến cũ
bỗng đứng nghe lòng yêu
Ôi! ngờ đâu nay lại thấy bóng em về miền biển xanh xanh chứng cuộc
tình chúng mình
sao? đường em đi lại giá buốt bao khổ liêu trong cuộc tình vội vã
giờ thì tròn yêu, giờ thì tròn thương đôi mắt lạ thường
e áp ngại ngừng giây phút trùng phùng
ngày ấy xa nhau, giờ hết thương đau trên dòng nước biếc
ái ân vui triển miên